

Razmatranje: četvrtak 28. tjedna kroz godinu

Neka razmišljanja koja mogu pomoći našoj molitvi tijekom dvadeset osmog tjedna kroz godinu. Teme su: poniznost, put koji nas vodi k Bogu; ispit savjesti: prepoznavanje Božjeg glasa; hrabrost: ispitati svoja srca.

- Poniznost, put koji nas vodi k Bogu
- Ispit savjesti: prepoznavanje Božjeg glasa
- Hrabrost da ispitamo svoja srca

EVANĐELJA po Luki i Mateju sadrže poznati govor „teško vama“ u kojem Isus kori pismoznance i farizeje zbog nedosljednosti u njihovim životima. Učitelj ih oštro optužuje jer su više marili za izgled nego za život u skladu s istinom. Teško vama, zakonodavci! Jer opterećujete ljude teretima teškim za nošenje, a sami se ni prstom ne dotičete tereta. Teško vama! Jer gradite grobove proroka koje su vaši očevi pobili. [...] Teško vama, zakonodavci! Jer ste uzeli ključ spoznanja (usp Lk 11,46-47, 52).

Umjesto da im omekšaju srca, riječi koje čuju s Isusovih usana navode ih da ga snažno pritišću i izazivaju [...], vrebaju ga (Lk 11,53). Gospodin im je sigurno strogo govorio. Međutim, da su se s malo hrabrosti i iskrenosti zagledali u sebe, shvatili bi da su Isusove optužbe bile opravdane. Poniznost nam omogućuje da

prihvatimo ispravku i krenemo putem obraćenja koji Gospodin od nas traži. „Poniznost je jedini put koji nas vodi k Bogu. Istovremeno, upravo zato što nas vodi k Njemu, poniznost nas vodi i do bitnih stvari života, do njegovog najistinitijeg smisla, do najpouzdanijeg razloga zašto život vrijedi živjeti. Samo nas poniznost otvara iskustvu istine, autentične radosti, spoznaje onoga što je važno. Bez poniznosti smo 'odsječeni', odsječeni smo od razumijevanja Boga i od razumijevanja sebe samih.“[1]

Drugi odlomci Evandjelja pokazuju nam kako je Isusa dirnula jednostavnost djece koja dolaze k Njemu, a još nisu naučila lagati, ranjivost gubavaca koji traže ozdravljenje ne brinući se o tome što će drugi reći i iskrenost ljudi koji postavljaju pitanja iz iskrene želje da saznaju istinu. On cijeni autentičnost i iskrenost. Zato drugi put

propovijeda: *Vaša riječ neka bude: 'Da, da, – ne, ne!' Što je više od toga, od Zloga je.* (Mt 5,37).

ŽELJA da se opravdamo, koju vidimo kod farizeja i pismoznanaca u ovoj epizodi, stara je kao i samo čovječanstvo. Kad Bog pita Adama o smokvinom lišću koje je stavio na sebe i pita ga je li jeo s drveta, prvi čovjek se opravdava: Žena koju si mi dao da bude sa mnom, ona mi dade plod s drveta i jeo sam (usp. Post 3,12). On krivi Evu kako bi ublažio vlastitu savjest.

Don Javier Echevarría prepričava da se sveti Josemaría „uvijek borio protiv bilo kakve vrste izgovora koji bi ometao ispunjenje dužnosti, čak i ako to nisu bili teški prijestupi protiv Gospodina. [...] Ljubav se vidi u tim detaljima. Zato je radikalno odbacio

pet vrsta razmišljanja, koje nije oklijevao nazvati vragovima: 'Samo...', 'Mislio sam...', 'Pretpostavio sam...', 'sutra' i 'kasnije'. “[2] Želja za pažljivim, budnim srcem vodi nas da čujemo Božji glas u tim malim borbama.

Ispit savjesti je alat koji nam pomaže da bolje upoznamo sebe i prepoznamo Božji poziv svaki dan. Ako ponekad shvatimo da nismo pravilno odgovorili, možemo zamoliti Gospodina za milost da sljedeći dan počnemo ispočetka. Kao što je rekao sveti Josemaría: „Naš život, kršćanski život, mora biti jako običan: truditi se svakim danom dobro obavljati uvijek iste stvari koje su sastavni dio našeg života; ostvarivati u svijetu naše božansko poslanje izvršavajući u svakom trenutku svoje male obveze.

- Ili, još bolje, uložiti napor da to izvršimo. Ponekad nećemo uspjeti i

navečer ćemo, ispitujući se, morati reći Gospodinu: ne prinosim ti kreposti; danas ti mogu prinijeti samo manjkavosti, ali ću, uz tvoju milost, pobijediti.[3]

KRISTOV POZIV i način na koji Ga slijedimo zahtijevaju od nas da duboko preispitamo svoju ljubav prema Bogu. Moramo se suočiti sa svojim slabostima bez straha kroz iskreno ispitivanje savjesti, koje nam omogućuje da prepoznamo korijene naših slabosti. Blaženi Álvaro, u jednom od svojih ranih pastoralnih pisama, savjetovao nam je da "savjesno ispitamo svoju savjest".[4] Drugim riječima, potaknuo nas je da imamo hrabrosti pogledati duboko u svoja srca, pronaći korijene svojih slabosti.

Trud rasta u samospoznaji može nam pomoći da rastemo u slobodi, dok otkrivamo Božju stalnu prisutnost i djelovanje u našim životima, nadahnjujući nas da živimo autentično. S druge strane, „zaboravljanje Božje prisutnosti u našem životu ide ruku pod ruku s našim neznanjem o sebi - ignoriranjem Boga i ignoriranjem sebe - neznanjem o našim osobinama i o našim najdubljim željama.“[5] U ispitu savjesti možemo ponovno probuditi ideale koji nas žele motivirati i zamoliti Boga za milost da nam pomogne živjeti prema svom pozivu. Na taj način možemo blisko pratiti Gospodina, a da nas ne zarobe stvari koje nas odvajaju od Njega. Kad je Isus pozvao prve apostole, oni „ostavivši što su imali - sve! - pođoše za njim... Događa se ponekad da mi – koji želimo biti kao oni – ne ostavljamo baš sve, i u srcu ostaje neka navezanost, neka pogreška u našem životu, koju ne želimo

prerezati kako bi je predali
Gospodinu.

Hoćeš li do kraja ispitati svoje srce? –
Tamo ne smije ostati ništa što ne bi
bilo Njegovo; inače, ne ljubimo ga
kako treba, ni ti ni ja.“[6]

Gospa je znala kako usmjeriti svoje
osjećaje prema poslanju koje joj je
anđeo navijestio: biti Majka Božja.
Od tog dana nadalje, cijeli njezin
život, čak i u najsitnijim detaljima,
vrtio se oko tog poziva. Ona nam
može pomoći da cijeli naš dan bude
izraz naše ljubavi prema njezinom
Sinu, koja se proteže na ljude oko
nas.

.....

[1] Papa Franjo, audijencija, 22-
XII-2021.

[2] Javier Echevarría, Memoria del beato Josemaría.

[3] Sveti Josemaría, Kovačnica, br. 616.

[4] Bl. Alvaro del Portillo, Pismo 8-XII-1976, br. 8.

[5] Papa Franjo, audijencija, 5-X-2022.

[6] Sveti Josemaría, Kovačnica, br. 356.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/meditation/razmatranje-
cetvrtak-28-tjedna-kroz-godinu/](https://opusdei.org/hr-hr/meditation/razmatranje-cetvrtak-28-tjedna-kroz-godinu/)
(13.12.2025.)